

URADNI VESTNIK

OKRAJA CELJE

LETO IX.

9. marec 1964

ŠT. 3

VSEBINA

Skupščina okraja Celje

24. Družbeni plan okraja Celje za leto 1964.

25. Odlok o določitvi udeležbe občin v okraju Celje v skupnih virih dohodkov družbeno-političnih skupnosti v letu 1964.

26. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi

skupnega sklada za zavarovanje pred rizikom v trgovini s kmetijskimi živilskimi pridelki.

27. Odločba o ustanovitvi Združenja študijskih centrov višjih in visokih šol v Celju.

IZVOLITVE, IMENOVANJA IN RAZREŠITVE

Skupščina okraja Celje

24.

Skupščina okraja Celje je po 26. členu statuta okraja Celje na seji dne 14. februarja 1964 sprejela

DRUŽBENI PLAN OKRAJA CELJE ZA LETO 1964

PRVI DEL

POGOJI ZA DRUŽBENI RAZVOJ

1. Naša ekonomska politika bo tudi v bodoče temeljila na poglobljenem razvijanju in izpolnjevanju socialističnih družbeno-ekonomskih odnosov. Ta cilj naj bi dosegli ob nadaljnjem razvijanju neposrednega odločanja delovnih ljudi v delovnih organizacijah in družbenih skupnostih, posebno pa z razvijanjem vseh oblik trajnega poslovnega sodelovanja in združevanja. Integracijski procesi naj bi bili usmerjeni zlasti v področja, kjer so že podani objektivni pogoji.

Spremembe in izpolnitve pogojev oziroma novi ukrepi na področju gospodarjenja bodo povečali materialno osnovo samoupravnih organov in jim dali vzpodbudo za boljše izkoriščanje materialnih sredstev in smotrnejše gospodarjenje.

2. Hitrejši in skladnejši razvoj gospodarstva, kakor tudi uveljavitev kakovostno novih tendenc, je rezultat izboljšane gospodarske sistema, ki bo v svojih nadaljnjih izpopolnitvah dal še boljše rezultate.

Izpopolnitev instrumentov gospodarskega sistema, kakor uvedba funkcionalne amortizacije, odprava rudniškega prispevka, prispevka od izrednega dohodka in drugi ukrepi s področja obratnih sredstev, investicij, deviznega poslovanja in podobno, bodo omogočili smotrnejše gospodarjenje z obratnimi in osnovnimi sredstvi ter razčistili nekatera vprašanja notranje delitve dohodka delovnih organizacij.

Cene bistveno vplivajo na medsebojni položaj proizvajalcev, predvsem pa vplivajo na materialno rast delovnih organizacij in obenem odredajo standard potrošnikov. Zato bo potrebno v letu 1964 intenzivno proučevati vse probleme v odnosih cen posameznih gospodarskih organizacij in grupacij. Na ta način naj bi se dosegli na eni strani stabilnejši odnosi v cenah na pram potrošnikom, na drugi strani pa bi se neposrednim proizvajalcem zagotovile trdnješe osnove za večanje proizvodnje in produktivnosti dela ter vključevanje v mednarodno delitev dela.

3. Vključevanje v mednarodno menjavo postaja vse bolj važen pogoj za skladno in dinamično rast gospodarstva. Delež izvoza v proizvodnji bi se moral hitreje večati, kar bi zagotovilo močnejše vključevanje v mednarodno delitev dela. Da bi se povečal obseg in asortiment proizvodov, namenjenih za izvoz, je treba nadaljevati razne oblike proizvodnega sodelovanja. Za

doseganje trajnejše prednosti na zunanjih tržiščih je treba predvsem nadaljevati z intenzivnim raziskovanjem inozemskega tržišča, sklepanjem dolgoročnih izvoznih aranžmanov, kakor tudi razvijati proizvodne kooperacije z inozemstvom.

4. Da bi proizvodnja in produktivnost, ki sta podlaga za hitrejšo in stabilnejšo rast realne osebne potrošnje, hitreje naraščali, bi bilo potrebno izpopolnjevati zlasti organizacijo dela v delovnih organizacijah. Programom dolgoročnega razvoja, študijam o organizaciji proizvodnje, uvajanju novih delovnih metod, izboljšanju kvalitete izdelkov ter spremljanju in analizi stroškov bi bilo treba posvetiti vso pozornost ter pri tem sodelovati z raziskovalnimi institucijami. Delovne organizacije naj bi tako na podlagi znanstvenih izsledkov ob modernih proizvodnih postopkih in sodobni organizaciji dela dosegle optimalne proizvodne učinke.

V letu 1964 so potrebne še nadaljnje skrbne priprave za postopni prehod na 42-urni delovni teden, ki bo lahko temeljil le na povečani produktivnosti dela, s čimer bo zagotovljena predvidena rast proizvodnje in realnih osebnih dohodkov. Hkrati bo ta prehod zahteval tudi širše priprave, ker bo vplival na celotno življenje v komunih.

Pomemben faktor za doseganje večje produktivnosti bo tudi pravilna politika notranje delitve sredstev, posebno sredstev za osebne dohodke, katerih rast mora biti v skladu z rastjo produktivnosti oziroma z doseženim poslovnim uspehom delovne organizacije.

5. Povečanje realnih osebnih dohodkov naj bi v letu 1964 še nadalje vzpodbujalo hitro rast proizvodnje in njeno kakovostno preusmeritev. Rast realne osebne potrošnje pa naj bi vse bolj postajala odločilen činitelj v gibanju proizvodnje. Skladno z rastjo osebne potrošnje naj bi se razvijala tudi splošna potrošnja, ki se financira preko proračunov in skladov. V strukturi splošne potrošnje pa naj bi imele prednost tiste dejavnosti, katerih zaostajanje bi pomenilo tudi oviro gospodarskega razvoja.

Da bi bila realna osebna potrošnja večja, je treba skrbeti za boljše preskrbo zlasti s kmetijskimi proizvodi, ki zaradi premajhnih količin lahko najbolj vplivajo na porast življenjskih stroškov.

6. Zaradi nadaljnje decentralizacije družbenih sredstev postaja koordinacija investicijske aktivnosti delovnih organizacij in družbenopolitičnih skupnosti vse bolj pomembna. Zato bo združevanje sredstev pri poslovnih bankah v naslednjem obdobju še naprej ena od glavnih nalog gospodarstva. Združena sredstva naj bi se vlagala v omejeno število družbeno pomembnih in rentabilnih objektov, ki bodo zagotovili hiter razvoj proizvodnje in prispevali k povečanju izvoza.

Razen za industrijo bo treba zagotoviti večja sredstva tudi za hitrejši razvoj kmetijstva, turizma in pro-

meta, ob tem pa izboljševati materialno osnovo storitvene obrti, ki močno zaostaja v svojem razvoju, zlasti v pogledu mehanizacije.

7. Prizadevanja delovnih organizacij za čimvečjo proizvodnjo in izvoz ter za porast blagovnega prometa bo treba podpirati z ustrezno politiko kreditiranja obratnih sredstev. Kreditna politika naj bo takšna, da bo zagotovila primerno preskrbo s surovinami v proizvodnji in s tem omogočila nemoteno ter večjo proizvodnjo, na področju blagovnega prometa pa naj bi omogočila primerne večje zaloge in njihovo izbiro.

8. Vprašanje izgub v gospodarstvu bo treba skrbneje kot doslej in zlasti sproti proučevati ter ugotavljati objektivne vzroke njihovega nastanka. V kolikor takšni vzroki obstojajo, jih je treba z ustreznimi ukrepi odpravljati; kolikor ne bi bilo pogojev za nadaljnji obstoj delovnih organizacij, ki bi poslovale z izgubo, naj bi le-te s poslovanjem prenehale.

9. V cilju skladnejšega razvoja in večjih možnosti hitreje gospodarske in družbene rasti celjskega okraja naj bi se takoj začelo z izdelavo regionalnega načrta okraja. Pri tem delu bo nujno mobilizirati vse okrajne institucije s sodelovanjem republiških strokovnih in znanstvenih zavodov.

10. Pomemben činitelj družbenega in gospodarskega življenja so družbene službe. Razvoj šolstva, kulture, zdravstva, socialnega varstva, stanovanjskega in komunalnega gospodarstva neposredno in odločilno vpliva na rast gospodarstva, posebno na proizvodnjo in produktivnost dela. Te službe ustvarjajo pogoje, ki urejuje življenje in blaginjo vsakega občana, zaradi česar jih bo treba pospeševati bolj kot doslej.

11. Za zagotovitev hitrejšega razvoja gospodarstva in družbenih služb naj delovne organizacije in občinske skupščine zagotavljajo načrten dotok kadrov in v ta namen povečajo število štipendij v gospodarstvu in družbenih službah. Skladno s porastom življenjskih stroškov je potrebno zviševati tudi višino štipendijskih zneskov.

12. Skupščina okraja Celje in njeni sveti bodo v tesnem sodelovanju s skupščinami občin, gospodarsko zbornico, političnimi in delovnimi organizacijami ter preko ustreznih organov uprave sprejemali razvoj gospodarstva in družbenih služb in pravočasno storili, oziroma predlagali ukrepe, s katerimi naj bi se izboljšali pogoji družbenega razvoja.

DRUGI DEL

RAZVOJNI CILJI IN NALOGE

I. Proizvodnja

1. Skupna stopnja gospodarske rasti v letu 1964 bi lahko znašala okoli 14 %. Takšen porast bo mogoče doseči na osnovi obstoječih proizvodnih zmogljivosti, materialnih in družbenih razmer ter drugih pogojev.

2., Obseg industrijske proizvodnje se bo predvidoma povečal okoli 13 %. Takšno povečanje je moči pričakovati ob boljšem izkoriščanju obstoječih in novih proizvodnih zmogljivosti. Zato naj bi delovne organizacije čimbolj izkoristile notranje rezerve, ki so zlasti v boljši organizaciji proizvodnega procesa, njegovi modernizaciji, izboljšanju kvalitete proizvodov in v izpopolnjenem sistemu notranje delitve dohodka. Razen tega naj bi delovne organizacije z različnimi oblikami poslovnega sodelovanja hitreje razvijale delitev dela. Hkrati pa naj bi si prizadevale za hitrejšo usposabljanje kadrov in večje število strokovnjakov, kar vse bo znatno prispevalo k porastu proizvodnje. Delovne organizacije naj bi v še večji meri sodelovale z gospodarsko zbornico, ki naj bi svoja prizadevanja usmerjala zlasti v zagotovitev nemotene proizvodnje v industriji usnja in obutve, v tekstilni industriji, v lesni industriji, v povezavi z gozdno proizvodnjo, v kovinsko predelovalni industriji in industriji nekovin, kakor tudi na področju energetike. Zlasti si bo treba prizadevati,

da bo porast v proizvodnji premoga, črni in barvasti metalurgiji, kovinski industriji, industriji, industriji nekovin, industriji gradbenega materiala in v industriji usnja čim večji.

Nove naložbe v industriji naj bi usmerjali predvsem v boljše izkoriščanje naravne surovinske baze okraja, ki daje možnost močnega povečanja eksploatacije in predelave. Nadalje je potrebno vlagati v izboljšanje proizvodnih postopkov, odpravo ozkih grl ter zamenjavo zastarelih strojev in naprav. Da bi se izboljšala kvaliteta proizvodov, tehnološki postopki, produktivnost dela in rentabilnost poslovanja je treba v proces rasti proizvodnje čim neposredneje vključevati raziskovalno dejavnost. Zato naj bi imele prednost tiste investicije, ki bodo imele ob čim manjšem vlaganju čimvečje učinke in bodo z uporabo dosežkov moderne znanosti in tehnike zagotovile čimvečjo produktivnost dela in večji izvoz.

Razen v naložbe za velikimi in hitrimi učinki bo treba vlagati znatna sredstva tudi v dolgoročne naložbe, ki bodo šele v daljši perspektivi dale večje učinke in zagotovile osnovo za nadaljnji in hitrejši razvoj proizvodnje. V tem letu bo že treba vložiti znatna sredstva v energetiko, črno in barvno metalurgijo, kovinsko predelovalno industrijo in lesno industrijo. Pri zagotovitvi potrebnih sredstev bo še nadalje imelo pomembno vlogo združevanje sredstev pri poslovnih bankah.

3. Kmetijska proizvodnja bi se lahko ob upoštevanju predvidenih investicijskih vlaganj, ob intenzivnejših agrotehničnih ukrepih in boljšem proizvodnem sodelovanju povečala za okoli 9 %, od tega na družbenih posestvih za okoli 38 %.

Družbena proizvodnja naj se razvija skladno s potrebami tržišča, zlasti pa naj se razvija proizvodnja, ki bo rentabilna in bo ustvarjala ustrezno akumulacijo.

Proizvodno sodelovanje v kmetijstvu je treba usmerjati v razvijanje tržne kmečke proizvodnje zlasti na področju živinoreje. Razmeroma ugodna letina 1963 je omogočila ustvariti primerne zaloge krme in krompirja, kar bo ugodno vplivalo na živinorejsko proizvodnjo v letu 1964, potrebno pa je odločneje izboljševati kvaliteten sestav živine z zamenjavo križancev za plemensko čista teleta in skrb za plemenjake.

Podružbljanje v kmetijstvu mora biti v tem letu intenzivnejše, za kar bi se morale občinske skupščine prizadevati bolj kot doslej. Hkrati s podružabljanjem je treba skrbeti za hitro vključevanje pridobljenih površin v proizvodnjo in za njihovo ureditev. Posebno skrb je treba posvetiti pravilni razporeditvi celotnih investicijskih sredstev. V letu 1964 je treba izdelati programe podružbljanja zemljišč ter pripraviti analize gospodarskih in socioloških posledic podružbljanja do leta 1970. Posebno skrb je posvetiti aktiviranju gospodarstva višinskih kmetijskih predelov, katerim je zagotoviti stimulativno blagovno proizvodnjo. Da se to doseže, je potrebno ustrezno prilagoditi davčno politiko, nabavljati ustrezno kmetijsko mehanizacijo in poskrbeti za prenehanje odliva delovne sile s teh področij.

Nova vlaganja v kmetijske objekte je treba v letu 1964 usmerjati zlasti za razširitev družbenih kmetijskih površin za objekte, ki bodo zagotavljali čimvečjo rentabilnost. Ob tem je treba posvetiti posebno pozornost pravilnemu in pravočasnemu projektiranju ter pravočasni preskrbi investicijskih sredstev.

Trgovske organizacije morajo tesno sodelovati s kmetijskimi organizacijami, da bi se tako zagotovila pravočasna in cenena preskrba prebivalstva. Pri stabilizaciji cen pa naj bi imeli pomembno vlogo tudi skladi rizika.

4. Da bi se glede na obstoječe stanje gozdov zagotovila proizvodnja gozdnih sortimentov in preskrba potrošnikov z lesno surovino, predvidevamo, da se bo celotna sečnja v letu 1964 povečala napram preteklemu letu za 5 %, pri čemer naj bi se sečnja iglavcev povečala za 2 %, sečnja listavcev pa za 7 %.

Neizogibna skrb delovnih organizacij, ki gospodarijo z gozdovi, se bo morala odražati v prilagajanju proizvodnje listavcev in iglavcev za potrebe predelovalne industrije, za izvoz, proizvodnjo celuloze in za potrebe rudnikov. Zato morajo delovne organizacije, ki gospodarijo z gozdovi v zasebni lastnini, poskrbeti, da bodo zajele ves les za blagovno proizvodnjo, ki pa mora biti prilagojena gospodarskim potrebam. Glede na štednjo z lesom naj bi osnovni potrošniki lesa hitreje nadomeščali les z drugimi materiali ter les iglavcev z lesom listavcev.

Vzporedno s povečano sečnjo bo potrebno zagotoviti intenzivno obnovo in nego gozdov, doseči hitrejšo konverzijo grmičevja v ekonomske gozdove in načrtno vnašati iglavce v bukove gozdove. Nadaljevati je treba s širjenjem nasadov hitrorastočih dreves, kakor tudi s premeno degradiranih gozdov v intenzivne nasade hitrorastočih drevesnih vrst, predvsem v Zasavju.

Podružbljanje gozdne proizvodnje naj se pospešeno nadaljuje in dokonča v tem letu.

Nadaljevati je treba z urejanjem gozdov v zasebni lastnini in z revizijo v družbenih gozdovih.

Da bo mogoče tudi gozdna področja, ki so nedostopna, bolj ekonomično izkoriščati, je treba nadaljevati z izgradnjo gozdnih cest zlasti na Pohorju, v Matkovem kotu in Velunji.

Zaradi uspešnejšega in ekonomičnejšega izkoriščanja lesne mase je treba poskrbeti tudi za nabavo gozdne mehanizacije. Strukturo proizvodnje, ki se predvideva za letošnje leto, je možno doseči s pravnimi ekonomskimi ukrepi in zainteresiranostjo gozdnogospodarskih organizacij.

5. Upoštevač predvidene naložbe v gospodarstvu in družbenem standardu, kakor tudi prispevek gradbeništva pri obnovi Skopja, se bo obseg gradbenih del v letu 1964 povečal za okoli 13 %.

Celotna investicijska potrošnja bo zahtevala vse bolj hitro in ekonomično graditev. Zato bodo morale delovne organizacije s področja gradbeništva težiti k uvajanju najsodobnejših načinov gradnje, zlasti montažne gradnje in poskrbeti za nabavo sodobne gradbene mehanizacije, kar bo omogočilo hitro povečanje produktivnosti in znižanje gradbenih stroškov.

Sodelovanje gradbeništva pri obnovi Skopja ne sme vplivati na zmanjšanje obsega gradbenih storitev na območju okraja. Boljša organizacija dela, sodobnejši način gradenj in s tem povečana produktivnost morajo omogočiti izvršitev teh dodatnih obveznosti.

V večji meri kot doslej je treba skrbeti tudi za gradnjo stanovanj za tržišče ter s tem v zvezi omogočiti gradbenim delovnim organizacijam ustrezna obratna sredstva. Občinske skupščine pa bodo morale v tem letu intenzivnejše izvajati priporočila republiške skupščine s področja urbanizma.

6. Prometne storitve se bodo v letu 1964 vrednostno povečale za okoli 8 %. Da bi dosegli večjo skladnost med potrebami gospodarstva in zmogljivostmi prometnih delovnih organizacij, je treba težiti k boljši organizaciji dela, kakor tudi k povečanju in modernizaciji razpoložljivih prevoznih kapacitet. Pri javnem cestnem prometu je treba poskrbeti za uvedbo novih prog in za izboljšanje obstoječih zvez. Glede na pomanjkanje prevoznih kapacitet je treba še nadalje posvečati vso pozornost hitremu razkladanju, predvsem na nakladanju da se ne bi zavirali redni prevozi po železnici. Na krajših progah pa naj bi se uporabljala predvsem kamionska prevozna sredstva.

Podjetja v industrijskem predelu Celja naj nujno prično z gradnjo lastnih industrijskih tirov, ki se bodo oskrbovali direktno s tovarne postaje v Čretu. Zaradi izboljšanja PTT prometa si je treba prizadevati za pospešeno uvajanje avtomatizacije in za povečanje števila telefonskih priključkov.

Neustrezne in neurejene ceste zavirajo razvoj prometa in s tem negativno vplivajo na rast proizvodnje

in blagovne izmenjave, zlasti pa zavirajo turistično dejavnost. Zato je treba razpoložljiva sredstva skrajno smotno uporabljati za vzdrževanje in modernizacijo cest in popravilo mostov, kakor tudi za sodobnejšo opremo cestnih podjetij.

K skladnejšemu razvoju prometa z ostalimi panogami gospodarstva bo znatno pripomoglo tudi doslednejše uvajanje ekonomskih principov na tem področju.

7. Skladno z večjo rastjo v industriji in kmetijstvu se bo skupni promet v trgovini povečal za okoli 13 %.

Da bi dosegli nadaljnje izboljšanje preskrbe prebivalstva, je treba skrbeti za boljšo založenost in večjo izbiro blaga v trgovini. V ta namen je treba težiti k izboljšanju poslovanja s sodobnejšo organizacijo dela ter odpravljati vzroke počasnega reagiranja trgovine na zahtevo potrošnikov. Povezovanje detajlistične trgovske mreže s proizvodnjo bo zmanjševalo posredniško vlogo trgovine na debelo in ugodno vplivalo na izbiro in kvaliteto, kakor tudi na ceno potrošnega blaga. Občinske skupščine naj vodijo pravilno politiko formiranja cen v maloprodajni trgovski mreži, pri čemer naj se zaradi zaščite potrošnika poslužujejo analiz medobčinskega zavoda za cene.

V turističnih centrih in turističnih izhodiščih je treba zlasti v sezoni prodajo industrijskega blaga tujim turistom z 20 % popustom širše organizirati. Močna trgovska podjetja naj zato v času sezone poskrbijo za formiranje sezonskih poslovalnic v teh krajih.

Preskrbi s kmetijskimi živilskimi proizvodi je treba posvetiti vso pozornost ter z uporabo sklada rizika doseči stabilizacijo proizvodnje in cen na tržišču.

Poslovni čas maloprodajne trgovske mreže doslej ni bil povsem prilagojen potrebam potrošnikov. Zato naj bi občinske skupščine z novimi odloki določile minimalni odpiralni čas, katerega naj organi upravljanja v trgovskih delovnih organizacijah sami prilagodijo frekvenci potrošnikov.

Gospodarski in družbeni razvoj nalagata trgovini vedno večje naloge, ki zahtevajo stalno izpopolnjevanje strokovnega znanja vseh zaposlenih v trgovini. Zato naj delovne organizacije, poklicne šole in gospodarska zbornica posvetijo vzgoji kadrov še več pozornosti in organizirajo dopolnilno izobraževanje, ki bo usposobilo kadre za nove oblike prodaje in omogočilo kulturno postrežbo potrošnikov. Hkrati je treba poskrbeti tudi za kadre z višjo in visoko izobrazbo za potrebe večjih trgovskih delovnih organizacij.

V letu 1964 naj bi se nadaljevalo z združevanjem trgovskih delovnih organizacij, da bi se tako ustanovila ekonomsko močna podjetja, ki bodo sposobna zlasti preko specializiranih poslovalnic razširiti svojo trgovsko mrežo tudi izven občinskih in okrajnih meja.

Pri izgradnji novih zmogljivosti in pri adaptacijah je treba dosledno uveljaviti sodobne načine prodaje, zlasti pa je treba upoštevati potrebo po sodobno urejenih trgovinah v turističnih območjih.

8. Nadaljnja krepitev turistične dejavnosti naj bo naloga vseh družbenopolitičnih skupnosti, turističnih družbenih organizacij, gospodarske zbornice in delovnih organizacij, ki posredno sodelujejo pri razvoju turizma. V ta namen je treba organizacijsko izboljšati delovanje turističnih družbenih organizacij in bolje izkoristiti obstoječe turistične zmogljivosti s podaljšanjem sezone in z nadaljnjim razvijanjem lova, ribolova, zimskega športa ter kulturnih in zabavnih prireditev, pri čemer bi morali posvečati več pažnje izgradnji manjših športnih objektov ob obstoječih turističnih postojankah in pospeševanju razvoja turizma v višinskih predelih. V okviru razvoja turizma v občinah je treba posvetiti sistematično skrb tudi razvoju mladinskega turizma. Pri tem je treba nujno vskladiti delo organizacij, ki skrbijo za to dejavnost.

Za pospeševanje domačega in inozemskega turizma se naj zavzemajo vse organizacije in organi. Propagando je treba širiti preko potovalnih agencij in težiti k bistvenemu izboljšanju uslug. Z večjo vključitvijo ostalih dejavnosti, ki so povezane s turizmom, je treba izkoristiti vse možnosti za čimvečji devizni učinek.

Velike možnosti, ki za razvoj turizma že obstojajo, bo mogoče bolje izkoristiti z nadaljnjim povečanjem zmogljivosti za oskrbo in nastanitev gostov. Zlasti si je treba prizadevati za razvoj zimskega turizma in poskrbeti za boljše uveljavljanje naravnih zdravilišč. Zato bo skrajno potrebno v bodoče še racionalneje investirati in težiti k hitrejši izdelavi kompleksnih programov, ki bodo zagotovili skladen razvoj turizma. Hkrati pa naj turistična društva poskrbijo, da se bo število turističnih sob še povečalo in še nadalje urejalo turistične zmogljivosti pri zasebnikih.

Turistična dejavnost je tesno povezana tudi z razvojem cestnega omrežja, s komunalno ureditvijo in trgovsko dejavnostjo. Zato naj občinske skupščine tem problemom posvečajo več pozornosti.

9. Da bi dosegli predvideni razvoj v gostinstvu, je treba težiti k poslovnemu sodelovanju in tako formirati podjetja, ki bodo sposobna s primerno organizacijo doseči večje poslovne uspehe. Obstoječe kapacitete je treba smotrneje izkoriščati, večjo pozornost pa je treba posvetiti poslovanju gostinskih obratov, ki zaostajajo za splošnimi dosežki.

Razpoložljiva investicijska sredstva je treba usmeriti zlasti v dograditev začetnih gradenj in v one objekte, ki po svoji obliki in udobju ustrezajo sodobnim zahtevam inozemskega turizma.

Občinske skupščine naj s primerno finančno politiko in pavšaliranjem družbenih dajatev družbenih in zasebnih gostišč usmerjajo razvoj obratov, ki so pomembni za domači inozemski turizem. Pospešujejo naj se zlasti naložbe v modernizaciji in tiste naložbe, ki so za napredek te dejavnosti najbolj pomembne.

Postrežba v gostinskih obratih še ni povsem zadovoljiva. V ta namen je treba poskrbeti za vključevanje novih solanih kadrov in za dopolnilno izobraževanje zaposlenih na najširši osnovi. To nalogo naj izvedejo delovne organizacije ob iniciativi gospodarske zbornice in pristojnih vzgojnih zavodov.

Da bi se izboljšala prehrana prebivalstva in turistov, je treba še nadalje razširjati mrežo samopostrežnih in ekspresnih restavracij. V večji meri je treba skrbeti tudi za izpopolnjevanje sanitarnih predpisov.

10. Povečana realna osebna potrošnja bo zahtevala hitrejšo vsklajevanje zmogljivosti obrtnih storitvenih dejavnosti s povpraševanjem. Zato bo potrebno zlasti v družbenem sektorju intenzivneje razvijati to dejavnost, ki posredno pomembno vpliva na rast življenjskega standarda in v tem okviru bi morali razvijati zlasti servisne delavnice in družbene obveznosti storitvene obrti pavšalizirati.

Razpoložljiva sredstva je treba vlagati predvsem v storitveno obrt, specializirane servise in servise stanovanjske skupnosti. Občinske skupščine naj s primerno davčno politiko stimulirajo in usmerjajo razvoj storitvene obrti, istočasno pa naj omejujejo njeno prerašanje v proizvodno obrt v vseh tistih primerih, ko taka preusmeritev ni ekonomsko opravičljiva.

Proizvodna obrt naj bo dopolnilo industrijski proizvodnji. Težiti mora k takšni proizvodnji, ki bo popestrila izbiro blaga za široko potrošnjo in za izvoz, kakor tudi za potrebe turizma.

Da bi zaključna gradbena dela hitreje potekala, je treba med gradbenimi gospodarskimi organizacijami in obrtjo doseči takšno obliko poslovnega sodelovanja, ki bo omogočala specializacijo obrtniških gradbenih storitev. S tem bi se zmogljivosti obrtne dejavnosti lahko enakomerno izkoriščale preko vsega leta.

Razvoj motorizacije zahteva smotno razširitev avtoservisne službe v skladu s potrebami domačih in inozemskih voznikov. Več pozornosti bo treba posvetiti tudi preskrbi z rezervnimi deli.

Da bi bile usluge kvalitetne in cenene, je treba z novimi naložbami v obrti zagotoviti sodobno tehnično opremljenost. Zaradi boljšega izkoriščanja razpoložljivih zmogljivosti, specializacije in povečanja produktivnosti pa naj obrtne gospodarske organizacije bolj teže k poslovnemu združevanju.

Novi predpisi na področju obrtništva bodo bistveno vplivali na razvoj zasebne obrti. Občinske skupščine so dolžne z ustreznimi ukrepi zasigurati izvrševanje obrtnih uslug za potrebe občanov in gospodarskih organizacij svojega območja.

Organizacijske oblike komunalne dejavnosti je treba vskladiti s potrebami in splošnim razvojem. Kjer so podani pogoji za razvoj samostojnih komunalnih podjetij, naj družbeno-politične skupnosti podprejo tak razvoj, ki naj bo v skladu s finančno in komunalno politiko ter s potrebami občanov. Pri tem naj se občinske skupščine opirajo na svoje urbanistične programe ter analize in predloge gospodarske zbornice. Ker so naloge teh organizacij vedno obsežnejše, je treba vključiti v to dejavnost večje število strokovnih delavcev ter izenačiti pogoje dela in življenja z drugimi delovnimi organizacijami.

II. Gospodarski odnosi z inozemstvom

Pričakujemo, da se bo skupni izvoz v primerjavi z letom 1963 povečal za 11 do 12 %, od tega industrijski izvoz za nekako 19 %.

Zaradi neskladnosti med obsegom in sortimentom industrijske proizvodnje ter izvozom je treba razvijati zlasti tisto proizvodnjo, ki bo krepila ekonomske odnose s tujino. Da pa bi si na zunanjih tržiščih zagotovili trajne in solidne ekonomske odnose, je treba še nadalje povečati produktivnost, zniževati proizvodne stroške, predvsem pa skrbeti za kvalitetno in veliko-serijsko proizvodnjo.

V bodoče je treba povečevati tudi večjo skrb raziskavi tujih tržišč. Tudi one proizvodne delovne organizacije, ki so se doslej usmerjale le na domače tržišče, naj si bolj prizadevajo, da se bodo čimprej vključile tudi v mednarodno menjavo. Ob tem je treba težiti h kontinuiranemu izvozu, kar bo vplivalo na pravilnejšo proizvodno orientacijo, pospešilo uvajanje sodobne tehnologije in ustvarilo pogoje za hitrejšo odstranjevanje notranjih pomanjkljivosti v proizvodnji.

Vzporedno s prizadevanjem za večji izvoz je treba skrbeti za skladno gibanje uvoza. Uvažali naj bi se le one surovine in proizvodi, ki jih z domačimi ni mogoče nadomestiti ali pa bi njihovo pomanjkanje zaviralo skladen gospodarski razvoj.

Zaradi uravnovešanja plačilne bilance naj bi delovne organizacije usmerjale izvoz v skladu z možnostmi predvsem na ona območja, kjer obstoja plačilno bilančno neravnotežje. Delovne organizacije istih ali dopolnjujočih se strok bi se morale ob tem prizadevati za skupno prodajo na zunanjih tržiščih, da bi tako dosegle večje uspehe. Da bi se povečal neblagovni devizni priliv, naj bi trgovske delovne organizacije poskrbele, da bo zlasti v času sezone dana čimvečja možnost nakupa s popustom za tuja plačilna sredstva. Gostinski obrati, gospodarska zbornica in turistična društva naj si z ustrežno propagando prizadevajo za večjo rast inozemskega turizma tudi v posezonskem času.

III. Produktivnost dela in osebna potrošnja

1. Rast produktivnosti dela je osnovni pogoj za pospešen gospodarski razvoj, kvalitetnejše in ustrežnejše vključevanje v mednarodno delitev dela in za naraščanje realnih osebnih dohodkov.

Glede na predvideno povečanje proizvodnje za okoli 14 % in zaposlenosti za okoli 5 do 6 % bi se produktivnost dela lahko v letu 1964 dvignila za okoli 9 %.

Da bi dosegli takšno rast produktivnosti, bo potrebno nadalje razvijati sistem delitve dohodka po delu, izpopolnjevati organizacijo dela, skrbeti za izboljšanje opremljenosti ter za pospešeno uvajanje modernizacije v proizvodnjo. Prizadevati si bo treba za boljše odnose pri kooperaciji in jih razvijati, tako z domačimi kot z inozemskimi proizvajalci.

Delovne organizacije naj v prizadevanju za večjo produktivnost sodelujejo z gospodarsko zbornico, zavodom za napredek gospodarstva, kmetijskim zavodom in ostalimi institucijami ter družbeno-političnimi skupnostmi. Ob tem je treba skrbeti za uporabnostne raziskave in uvajanje sodobnih tehnoloških postopkov. V ta namen naj bi delovni kolektivi skrbeli za razvoj vseh oblik izobraževanja svojih članov in si s štipendiranjem zagotovili ustrezno število strokovnjakov skladno z modernizacijo proizvodnih postopkov.

Predvideno povečanje produktivnosti bo treba zagotoviti tudi z izboljšanjem higiensko-tehnične zaščite pri delu, organizacijo družbene prehrane in vzgojno varstvenih zavodov za otroke zaposlenih mater in drugimi ukrepi, ki vplivajo na izboljšanje delovne sposobnosti proizvajalcev.

Priprave na prehod na 42-urni delovni teden zahtevajo dobro proučitev možnosti za boljše izrabo delovnega časa in boljše izkoriščanje drugih notranjih rezerv. Zato je za uspešen prehod na skrajšani delovni čas potrebno sodelovanje vseh strokovnih kadrov v delovnih organizacijah in družbeno političnih činiteľjev. Pri pripravah za uvedbo skrajšanega delovnega časa naj nudijo delovnim organizacijam vso pomoč zlasti strokovne službe pri gospodarski zbornici, zavodu za napredek gospodarstva in pri občinskih skupščinah.

K povečanju produktivnosti in k prehodu na 42-urni delovni teden bo pripomogla tudi pravočasna izdelava statuten. Ker se na nekaterih območjih občin pojavljajo problemi zaposlitve prebivalstva, je treba delovno silo usmerjati v območja, kjer jo primanjkuje.

2. Skladno s povečanjem proizvodnje in produktivnosti dela pričakujemo, da se bodo realni osebni dohodki v letu 1964 povečali za 8 do 9 %.

Ob tem naj se delovne organizacije prizadevajo, da bodo zagotovile takšno organizacijo dela, ki bo omogočala vsem članom delovnega kolektiva splošnemu dvigu življenjskega standarda ustrežajoči osebni dohodek. Pri tem naj skrbijo, da se notranja razmerja v strukturi osebnih dohodkov in med osebnimi dohodki in skladi ne bi porušila.

Preskrbljenost tržišča in stabilnejša razmerja v cenah naj bi bistveno vplivala na realno rast osebnih dohodkov. Za uresničitev teh ciljev morajo skrbeti zlasti delovne organizacije, družbeno-politične skupnosti, zavod za cene in gospodarska zbornica.

Posebno skrb je treba posvetiti zadostni preskrbi s ceninami kmetijskimi živilskimi proizvodi.

Rast življenjskih stroškov je odvisna tudi od razvoja obrtno storitvene dejavnosti. Zato naj bi občinske skupščine skupno z gospodarsko zbornico proučile možnosti njenega širšega razvoja ob primerni obdavitvi in temu ustrezno ukrepale.

Družbene in politične organizacije, zlasti sindikati, naj spremljajo rast realne osebne potrošnje in s svojimi predlogi pomagajo družbeno-političnim skupnostim pri njeni krepitvi.

IV. Družbeni standard in družbene službe

Družbeni standard in družbene službe vplivajo na celotni družbeni razvoj. Da bi zagotovili hitrejši in skladnejši splošni napredek, jim bo treba posvečati večjo skrb kot doslej. Da bi to dosegli, bo treba smotno vla-

gati v stanovanjsko graditev, zagotoviti boljše materialno podlago za razvoj šolstva na vseh stopnjah, pospeševati rast kulture in skrbeti za razvoj zdravstvene in socialnega varstva.

1. Da bi se pospešile stanovanjske gradnje, je treba tudi v letu 1964 še nadalje podpirati gradnjo stanovanj z namenskim sredstvi ob soudeležbi individualnih interesentov ter s krediti iz bančnih sredstev pospeševati graditev stanovanj za tržišče. V ta namen je treba pravočasno izdelati urbanistično in tehnično dokumentacijo ter zagotoviti ustrezna namenska sredstva.

V letu 1964 naj bi se koristne stanovanjske površine razširile za 40.000 m² v družbenem sektorju, v zasebnem sektorju pa se bodo koristne površine predvidoma povečale za okoli 9.500 m².

2. Da bi čim večjemu številu osnovnošolskih otrok bilo omogočeno enakovredno obvezno šolanje, je treba nadaljevati s kvalitativnim spreminjanjem notranje strukture osnovnih šol. Nadaljevati je treba z organizacijo šolske mreže ter težiti k ukinitvi kombiniranih oddelkov in k prešolanju otrok na razvite osemletke.

Osnovne šole v industrijskih središčih, ki imajo pogoje, naj otrokom zaposlenih staršev nudijo v prostem času pomoč pri učenju in ustrezno rekreacijo.

Obstoječa zastarela šolska oprema in učni pripomočki ovirajo sodoben način pouka in uresničitev šolske reforme. Zato bi bilo treba vlagati za materialne stroške šolanja večja sredstva.

Več pozornosti je treba posvetiti tudi kadrovskim vprašanjem v šolstvu. Pomanjkanje učnega kadra za predmetni pouk na višji stopnji obvezne šole se bo lahko rešilo le z intenzivnim dopolnilnim izobraževanjem že zaposlenega vzgojnega osebja na šolah, katerim bo treba nuditi večjo, bolj organizirano in sistematično pomoč pri izrednem študiju. V ta namen naj bi se ustanovilo združenje študijskih centrov višjih in visokih šol v Celju, ki bo prosvetnim kadrom lahko dajalo pomoč pri izrednem študiju na pedagoških akademijah in fakultetah.

V letu 1964 bo treba izboljšati nagrajevanje učnega in vzgojnega osebja ter njihove osebne dohodke vsklajevati z dohodki na drugih področjih. Da bi se stanovanjska vprašanja prosvetnih kadrov ustrežneje reševala, naj bi šole s stanovanji, ki jih zasedajo učni kadri ali ki so bila na novo dodeljena, same razpolagale. V ta namen naj bi občinski sveti za šolstvo sodelovali pri pregledih stanovanjskih prilik učnih kadrov in predlagali stanovanjskim organom, da prenešajo pravico razpolaganja s stanovanji na šolo. Občinske skupščine naj bi se tudi prizadevale, da bi v najkrajšem času zagotovile potrebno število novih stanovanj za učne kadre.

Ker so tudi izvenšolske aktivnosti del vzgojnega procesa, naj bi se v bodoče tudi za financiranje takih dejavnosti predvidela ustrezna sredstva.

Postopoma bo treba preiti na brezplačne šolske malice. V ta namen je treba že v letu 1964 storiti prve prehodne ukrepe, da se zagotovi večini šolske mladine malica, predvsem onim učencem, ki živijo v slabših gmočnih razmerah. Ob tem je treba širiti mrežo šolskih kuhinj in zagotoviti tople opoldanske obroke zlasti tistim učencem in dijakom, ki so oddaljeni od šole.

Da bi bilo mogoče šolam zagotoviti lastna sredstva za obnavljanje, naj bi se jim omogočilo formiranje amortizacije. Hkrati pa naj bi bila dana možnost občinskemu skladu za šolstvo za najemanje posojil pod ugodnejšimi pogoji, zlasti za obnovo in graditev šol.

Učni prostori šol II. stopnje zlasti strokovnih, v vseh primerih ne ustrezajo. V ta namen bo treba začeti gradnjo delavnic in šolskega poslopja tehniške šole v Celju vsaj do I. faze, prizidka pri ekonomski šoli v Celju ter z adaptacijo gimnazijskega poslopja v Brežicah in nadgradnjo šolskega industrijsko-kovinar-

skega centra v Štorah. Poleg tega bi bilo potrebno reševati vprašanje učnih prostorov šole za zdravstvene delavce v Celju.

Investicijska dejavnost v šolstvu II. stopnje se bo odvijala preko skupnega sklada, ki bo zajel vse šole II. stopnje ter dijaške domove, razen tega pa še visokošolski študijski center. Iz skupnega sklada se bo poleg investicij financirala vsa osnovna dejavnost tega šolstva, s čimer bodo zagotovljeni ugodnejši materialni pogoji za verifikacijo strokovnih šol in gimnazij. Vzporodno s šolami II. stopnje naj se izboljša tudi materialno stanje dijaških domov.

Inšpekcijski in socialni organi pa naj bi intenzivneje nadzirali življenjske in učne pogoje zlasti obrtnih vajencev.

3. V letu 1964 naj bi se zagotovilo poklicnim kulturnim zavodom ustrezna finančna sredstva za njihovo dejavnost s trajnejšimi pogodbenimi odnosi.

Več pozornosti bi bilo treba posvečati tudi amaterskim organizacijam na področju kulturnih dejavnosti. Prosvetna društva, njihovi kinematografi in ljudske knjižnice naj se financirajo preko občinskih svetov svobod in prosvetnih društev, v koliko ne bodo ustanovile skladov za razvoj kulturnih dejavnosti. Prosvetna društva naj prejema dotacije iz družbenih sredstev za svojo dejavnost na podlagi realizacije svojih programov.

Kulturno politiko v občini naj vodi občinska skupščina s pomočjo pristojnega sveta.

V letu 1964 naj bi vse občine ustrezno podprle dokončno uresničitev določbe zakona o knjižnicah iz leta 1961 o ustanovitvi občinskih matičnih knjižnic in o uvedbi matične službe v knjižničarstvu.

Kinematografom, ki so zaradi uvedbe enotne stopnje prispevka za napredek domačega filma zašli v težave, je treba omogočiti nadaljnje poslovanje. Pro učiti je treba tudi možnosti nabave vozil in opreme za potujoči kino in razširitev televizijske mreže, kar naj bi skupno financirale vse zainteresirane občine.

Za zaščito kulturnih in zgodovinskih spomenikov naj predvidijo sredstva predvsem občine same. V bodoče naj bi tudi zasavske občine sodelovale s celjskim zavodom za spomeniško varstvo.

4. Na področju telesne kulture je treba pospeševati predvsem tiste oblike in prizadevanja, ki služijo množičnim potrebam po aktivnem telesnovzgojnem udejstvovanju mladine in ostalih občanov.

Pri gradnjah telesno-vzgojnih objektov je treba istočasno upoštevati potrebe šolske mladine in odraslih. Pri financiranju teh objektov naj poleg občin in skladov sodelujejo tudi delovne organizacije in tako skrbijo za rekreacijo svojih članov.

5. Za doseg skladnega razvoja zdravstvene službe in zdravstvenega varstva prebivalstva z gospodarskim in družbenim razvojem je treba v zdravstvu zagotoviti povečanje zmogljivosti predvsem na področju bolnišnične in zdraviliške službe, ki sta doslej zaradi neenakomernega razvoja zaostajali za splošnimi potrebami.

Izboljšati je treba delovne in druge pogoje zdravstvenih zavodov za osnovno zdravstveno varstvo z njihovo razširitvijo, obnovo in modernizacijo opreme. V letu 1964 naj bi se vložila znatnejša sredstva za povečanje in standardizacijo zmogljivosti bolnišnic ter za rekonstrukcijo in povečanje zdravilišč. Razen tega naj bi se nadaljevalo z dograditvijo že začelih ambulantno polikliničnih zavodov. Specialistično službo je treba kadrovsko ojačati ter jo organizacijsko in strokovno vezati na centralno hospitalno ustanovo. Lekarniška služba naj bi se ekonomsko združevala v večje poslovne enote ter se strokovno izpopolnjevala. V oddaljenih krajevnih središčih pa je treba zagotoviti organizacijo depojev zdravlil.

Zdravstveni domovi kot zavodi osnovnega zdravstvenega varstva, zlasti dispanzerji in druge strokovne

enote, obratne ambulate in zobna poliklinika bodo morali še nadalje razvijati osnovno zdravstveno dejavnost, predvsem na področju zdravstvenega varstva žena, otrok, šolske in vajenske mladine, preprečevanja nesreč pri delu in poklicnih obolenj ter skrbeti za razvoj dispanzerja dejavnosti na področju geriatrije, mentalne higijene, alkoholizma, nervoz, rakastih in drugih bolezni. Zato je potrebno osnovno zdravstveno službo organizacijsko, strokovno in kadrovsko okrepiti in ji omogočiti z enotnimi programi izvajanje politike zdravstvenega varstva prebivalstva.

Skupščine občin in komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja, organi samouprave vodstva delovnih in drugih organizacij bodo morale za izvajanje teh programov zagotoviti potrebna sredstva.

V tem letu je treba povečati število ordinacij v zobozdravstveni službi in ustvariti pogoje za njih hitrejši razvoj. Predvsem je treba zagotoviti pogoje za delo preventivne in omogočiti zobozdravstveno oskrbo predšolskim in šolskim otrokom.

V letu 1964 bo treba delo zdravstvenih centrov razvijati v smeri konsolidacije zdravstvene službe ter ga usmerjati k enotnosti pri reševanju problematike zdravja prebivalstva.

V skladu z razvojem zdravstvene službe bo potrebno skrbeti za povečanje števila zdravstvenih delavcev, za njihovo strokovno usmerjanje in nadaljnje izpopolnjevanje z ustreznimi oblikami dopolnilnega izobraževanja. Povečati je treba predvsem število srednjih medicinskih delavcev na račun nižjega kadra in ustvariti materialne in kadrovske pogoje za vsakoletni vpis dijakov na medicinsko šolo v Celju.

Sodelovanje organov občine, organov družbenega upravljanja zdravstvenih zavodov in komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja mora biti tesnejše zlasti pri smotni porabi sredstev zdravstvenega zavarovanja in izboljševanju organizacije zdravstvene službe.

Občinske skupščine in sveti naj posvetijo več skrbri širšemu zdravstvenemu varstvu otrok, šolske mladine, nosečnic in porodnic ter kmetijskim zavarovancem.

Skupščine družbeno-političnih skupnosti naj bi službi sanitarne inšpekcije dajale vso podporo in jo stalno utrjevale ter kadrovsko izpopolnjevale, da bi bila čimbolj učinkovita pri odстранjevanju vzrokov okužb in bolezni. Okrajna skupščina bo ustanovila in organizacijsko utrdila zavod za zdravstveno varstvo. Na ta način bo lažje zagotoviti osnovno zdravstveno varstvo, nudenje specialističnih uslug državljanom v okraju preventivno dejavnost in skladen razvoj zdravstvene službe sploh.

Bolnici naj ob sodelovanju zavoda za zdravstveno varstvo pripravita programsko osnovo za razširitev njunih kapacitet, kadrovsko izpopolnitev in smotrnejšo organizacijo ob upoštevanju potreb ustreznega območja okraja.

Družbeno ekonomska samostojnost zdravstvenih zavodov zahteva tako organizacijo dela in tak sistem delitve dohodka, ki bosta stimulatивно vplivala na bolj smotrno izkoriščanje obstoječih zmogljivosti ter vzpodbujala zdravstvene delavce k večji storilnosti in večji skrbi za zdravje občanov. Za hitrejšo rast materialne osnove zdravstvenih zavodov pa bi bilo treba združevati njihova sredstva.

6. Nagel družbeno ekonomski razvoj, ki ustvarja nove družinske in družbene odnose, nalaga službi socialnega varstva nove in zahtevnejše naloge, katerim pa materialna osnova ni prilagojena. V ta namen je treba organizacijsko in kadrovsko izpopolniti, razviti in okrepiti mrežo socialnih služb in delovnih organizacijah ter hitreje zagotavljati delovne in materialne pogoje za ustanovitev novih centrov za socialno delo in jih usposobiti za prevzem in uspešno opravljanje nalog.

Preko centrov in ojačanih strokovnih služb v občinah je potrebno intenzivneje vključevati socialno delo v družbeno in ekonomsko življenje občine. Socialno delo naj zajame vse sektorje družbenih služb in gospodarstva. Potrebno je doseči, da se s poglobljenim delom uveljavi strokovnost socialnih služb, za kar je potrebno še nadalje usposabljanje in preko rednega izobraževanja zagotavljati nove kadre za socialno delo.

Razvoj socialnega varstva mora zajeti vse oblike varstva in vzgoje otrok in mladine ter skrb za dojenčke v občinah in v krajevnih skupnostih. Predvsem pa je potrebno posvetiti pozornost vsem oblikam dnevnega varstva otrok in tako razbremeniti zaposlene starše.

V ta namen je treba socialno delo koordinirati, ustanavljati vzgojne varstvene zavode, pionirske sobe in igrišča ter dokončati kategorizacijo otrok, motenih v duševnem in telesnem razvoju in jih vključevati v rehabilitacijo in rehabilitacijo. Okrepiti je treba strokovno delo pri reševanju problemov otrok in mladine pod družbenim varstvom, predvsem pa je treba zagotoviti tesnejšo sodelovanje med socialno službo in skrbniki, posvojitelji in rejniki ter spremljati vzgojno delo in varstvo teh otrok in mladine. Da bi bilo delo na tem področju uspešno je treba doseči popolno registracijo vseh otrok in mladine pod družbenim varstvom.

Varstvu borcev NOV in vojaških vojnih invalidov je treba še nadalje posvečati vso pozornost. Hitreje je treba reševati socialne in gmotne probleme borcev in invalidov ter njihovih družin. Občinske skupščine in delovne organizacije naj upoštevajo prednost borcev in invalidov pri dodeljevanju stanovanj, pri družbeno-političnih skupnostih pa naj se formirajo posebni skladi, da bi zagotovili potrebna materialna sredstva, ki bi omogočala hitrejšo in širše reševanje celotne problematike udeležencev NOV.

Še nadalje bi morali skrbeti za otroke socialno šibkih družin borcev NOV ter jim omogočiti redno šolanje in strokovno usposabljanje. Prav tako bi treba hitreje reševati postopek pri izrednih upokojitvah borcev NOV, jim omogočiti strokovno usposabljanje in izobraževanje na delovnih mestih ter s tem omogočiti ustrezne osebne dohodke.

Delovanje bazenskega centra za rehabilitacijo invalidov se razširi na ves okraj. Ta center naj kot enotna strokovna služba omogoči vsem invalidnim osebam vsestransko rehabilitacijo, strokovno usposobitev in zaposlovanje na ustreznih delovnih mestih. Zaradi razdrobljenosti rehabilitacije invalidov je potrebna aktivna vloga stalne okrajne konference za rehabilitacijo kot družbenega organa, ki naj koordinira in izvaja celotno rehabilitacijsko politiko.

Težišče družbene skrbi za starejše osebe mora biti osredotočeno v krajevnih skupnostih in v občinah, ki naj bi zagotovile v krajevni skupnosti strokovno pomoč pri negi starih in bolnih oseb na domu ter druge oblike servisne dejavnosti. Služba socialnega varstva naj še nadalje proučuje problematiko ostarelih kmetov iz ekonomskega in socialnega vidika ter predlaga možnosti za njeno uspešno reševanje pri izvajanju socializacije vasi. V obstoječih domovih za upokojece je nujno potrebno zagotoviti osnovne socialne, higiensko zdravstvene in kulturne pogoje bivanja ter domačnost. Potrebe narekujejo začetek gradnje doma za upokojece v Celju.

Za izvajanje nalog na področju socialnega varstva naj bi komune, družbeno-politične in delovne organizacije skupno zagotovile potrebna sredstva za osnovno in investicijsko dejavnost v skladu z njihovimi ekonomskimi pogoji.

7. Na področju socialnega zavarovanja naj vsi prizadeti činitelji v polni meri upoštevajo priporočila, ki jih je v preteklem letu izdelala Skupščina SRS in okrajna skupščina ter določila družbenega plana SR Slovenije za leto 1964

V. Investicije

V letu 1963 uveljavljeno investicijsko politiko naj bi nadaljevali tudi v letu 1964 in pri osnovnih vlaganjih upoštevali zlasti namene, ki bodo zagotovili hitro rast proizvodnje in produktivnost dela, razširili zunanjetrgovinsko menjavo in prispevali k izboljšanju življenjske ravni prebivalstva. Upoštevanje porast družbenega bruto proizvoda bi osnovne naložbe lahko porasle za okoli 24%. Razmerje med gospodarskimi investicijami v družbeni standard naj bi se še nadalje izboljševalo v korist družbenega standarda in bi znašalo 75,2% za gospodarske investicije in 24,8% za investicije v družbeni standard ob upoštevanju kreditov za pospešeno graditev industrijskih objektov. Brez njih pa bi znašalo to razmerje 65:35% v korist gospodarskih investicij.

Investicijska politika v letu 1964 naj teži prvenstveno k dokončanju že začetih investicij. V ta namen je treba pospešiti priprave za gradnjo onih objektov, za katere so investicijski programi že izdelani in se v celoti vključujejo v gospodarstvo SRS in SFRJ in za katere so že odobreni krediti.

Investicijska vlaganja na področju industrije je treba usmerjati zlasti v modernizacijo celotnega proizvodnega procesa. Pri tem je upoštevati zlasti ona vlaganja, ki pospešujejo izvoz, oziroma znižujejo uvoz reprodukcijskega materiala in opreme. Pri vlaganjih je treba hkrati upoštevati tudi potrebe po visoko kvalificiranih kadrih, kakor tudi po ostali delovni sili, za kar se morajo v strukturi investicij predvideti ustrezna sredstva. Struktura investicijskih vlaganj naj se v letu 1964 še nadalje spreminja v korist opreme, s čimer bi se dosegla večja učinkovitost investicij.

Vlaganja v kmetijske investicije naj bi se usmerila v nadaljevanje podružbljanja kmetijskih zemljišč, v usposabljanje že pridobljenih zemljišč, razširitev zlasti hmeljskih nasadov in sadovnjake, v dokončanje živinorejskih objektov ter v nabavo potrebne kmetijske mehanizacije.

Struktura teh naložb naj bi bila takšna, da bo zagotavljala sodobne tehnološke procese in rentabilno proizvodnjo. Prednost naj bi imele tiste investicije, ki zagotavljajo razvoj velike specializirane proizvodnje in razpolagojo z ustreznimi strokovnimi kadri.

Delovne organizacije s področja gozdarstva naj investicije še nadalje usmerjajo v gradnjo gozdnih komunikacij. Zaradi podružbljanja gozdne proizvodnje in pravočasne izvršitve sečnih planov je treba hitreje povečati tudi tehnično opremo gozdarstva in pospešeno snovati topolove plantaže in plantaže iglavcev z namenom, da bi se lahko gozdna proizvodnja čimprej uskladila s potrebami po lesu.

Delovne organizacije s področja prometa naj usmerijo svoja vlaganja zlasti v povečanje voznega parka, s področja gradbeništva pa v povečanje gradbene mehanizacije.

V trgovini je treba nadaljevati s širjenjem in modernizacijo trgovske mreže, s povečanjem prodajnih kapacitet ter ustanavljanjem specializiranih prodajalnih proizvodnih delovnih organizacij. V gostinstvu in turizmu je treba z novimi vlaganji doseči povečanje prenočitvenih zmogljivosti in preureditev že obstoječih, da bi se tako zadostilo sanitarnim predpisom in zagotovila kulturnejša postrežba.

V obrtništvu naj bi se vlagalo zlasti za izboljšanje mehanizacije, kakor tudi za odpiranje novih in obnovo starih storitvenih delavnic.

2. Na področju negospodarskih investicij je treba v letu 1964 vlagati večja sredstva v stanovanjsko graditev, v komunalne objekte, ceste, že začete gradnje kulturnih objektov ter v novogradnjo in popravila šol ter zdravstvenih in socialno varstvenih zavodov in domov za starostnike.

3. Ker v letu 1964 ne bomo razpolagali z večjimi sredstvi za osnovna vlaganja, naj bi delovne organizacije, banke in družbeno-politične skupnosti pri izbiri investicij upoštevale ekonomičnost, primernost in nujnost posameznih naložb z vidika družbenih potreb. Da bi se zagotovila sredstva za najnujnejša vlaganja, pa naj bo skrb delovnih organizacij in vseh družbeno-političnih činiteljev za združevanje sredstev pri poslovnih bankah še naprej ena njihovih glavnih nalog.

Okrajna skupščina Celje priporoča delovnim organizacijam, samoupravnim organom, skupščinam občin ter drugim organizacijam, da pripomorejo k uresnitvi smernic in ciljev gospodarskega razvoja in razvoja družbenega standarda osebne potrošnje, ki jih nakazuje ta družbeni plan.

Delovne organizacije naj se s svojimi delovnimi programi vključijo v prizadevanja za izpolnitev nalog, ki jih predvideva ta plan. V svojih planih naj bi predvsem dale poudarka proizvodnim, organizacijskim, ekonomskim in tržnim pogojem, ki naj bi zagotovili visoko rast proizvodnje, vključitev v mednarodno menjavo, zagotovili večjo produktivnost dela, racionalnejše poslovanje in skladno povečanje realnih osebnih dohodkov.

Občine naj bi v svojih planih družbenega razvoja v okviru možnosti težile k uresnitvi smernic tega plana.

Ta družbeni plan velja od 1. januarja 1964. Objavi se v Uradnem vestniku okraja Celje.

Št. 30-9/64-3/9

Celje, dne 14. februarja 1964

Predsednik
okrajne skupščine
Peter Šprajc l. r.

25.

Skupščina okraja Celje je po 11. členu zakona o proračunih in o financiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ, št. 52-847/59, 23-388/61, 52-767/61, 28-358/62, 53-716/62 in 13-185/63) skladno z zakonom o določitvi udeležbe okrajev v skupnih virih dohodkov (Uradni list SRS, št. 39-307/63) na seji dne 14. februarja 1964 sprejela

ODLOK

o določitvi udeležbe občin v okraju Celje v skupnih virih dohodkov družbeno-političnih skupnosti v letu 1964.

1. člen

Od skupnih virov dohodkov družbeno-političnih skupnosti, doseženih na območju občine okraja Celje, v letu 1964, pripada:

občini Brežice	40 %
občini Celje	28 %
občini Laško	47 %
občini Mozirje	45 %
občini Sevnica	54 %
občini Slovenske Konjice	48 %
občini Šentjur pri Celju	54 %
občini Šmarje pri Jelšah	54 %
občini Velenje	32 %
občini Videm-Krško	39 %
občini Zalec	36 %

2. člen

Občinska doklada od kmetijstva se šteje za skupni vir dohodkov na območju posameznih občin v višini 46 %.

3. člen

Za uravnovešanje proračunskih izdatkov z dohodki daje Skupščina okraja Celje iz proračuna okraja Celje za leto 1964 dotacije:

občini Sevnica	3,000.000 din
občini Šentjur pri Celju	10,000.000 din
občini Šmarje pri Jelšah	30,000.000 din
Poleg tega prejmejo v letu 1964 iz okrajnega proračuna dotacije s posebnim namenom naslednje občine:	
občina Mozirje	7,245.000 din
občina Šentjur pri Celju	19,650.000 din
občina Šmarje pri Jelšah	19,650.000 din
občina Laško	20,000.000 din

4. člen

Ta odlok velja od 1. januarja 1964. Objavi se v Uradnem vestniku okraja Celje.

Št. 402-8/64

Celje, dne 14. februarja 1964

Predsednik
okrajne skupščine
Peter Šprajc l. r.

26.

Skupščina okraja Celje je po sporazumu s skupščinami občin Celje, Laško, Mozirje, Sevnica, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Zalec po 106. členu zakona o proračunih in o financiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ, št. 52-847/59, 23-388/61, 52-767/61, 28-358/62, 53-716/62 in 13-185/62) v zvezi s 4. členom zakona o skladih rizika pri trgovskih podjetjih, ki trgujejo s kmetijskimi živilskimi pridelki (Uradni list FLRJ, št. 13-182/63) na seji dne 14. februarja 1964 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi skupnega sklada za zavarovanje pred rizikom v trgovini s kmetijskimi živilskimi pridelki.

1. člen

V preambuli odloka o ustanovitvi skupnega sklada za zavarovanje pred rizikom v trgovini s kmetijskimi živilskimi pridelki (Uradni vestnik okraja Celje, št. 37-433/63) se izpusti besedilo, da je odlok sprejet po sporazumu z občinskimi skupščinami Brežice, Velenje in Videm-Krško, tako da je bil odlok sprejet le po sporazumu z ostalimi občinskimi skupščinami.

2. člen

Za 9. členom se doda 9 a člen, ki se glasi:

Medsebojna razmerja med občinami, okrajem in skladom se uredijo s pogodbami, ki so sestavni del tega odloka.

Sklepi občinskih skupščin o pooblastitvi okrajne skupščine za ustanovitev skupnega sklada so sestavni del tega odloka.

3. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Št. 402-9/63-3/9

Celje, dne 14. februarja 1964

Predsednik
okrajne skupščine
Peter Šprajc l. r.

27.

Skupščina okraja Celje je po 26. členu statuta okraja Celje na seji dne 14. februarja 1964 izdala

ODLOČBO

o ustanovitvi Združenja študijskih centrov višjih in visokih šol v Celju.

1.

Ustanovi se Združenje študijskih centrov višjih in visokih šol v Celju (v nadaljnjem besedilu »združenje«).

Sedež združenja je v Celju.

Združenje je pravna oseba.

2.

V združenje se vključijo naslednji že obstoječi študijski centri:

- a) študijski center Višje ekonomsko-komercialne šole Maribor;
- b) študijski center Višje pravne šole Maribor;
- c) študijski center Višje upravne šole Ljubljana;
- č) študijski center Višje agronomske šole Maribor;
- d) študijski center Višje tehnične šole Maribor;
- e) študijski center Višje pedagoške šole Ljubljana;
- f) študijski center Pedagoške akademije Maribor;
- g) študijski center Filozofske fakultete.

V združenje se vključijo tudi drugi centri, ki se bodo ustanovili.

3.

Združenje ima naslednje dohodke:

- 1. sredstva, ki so zagotovljena v skupnem skladu za financiranje šolstva II. stopnje;
- 2. dotacije iz okrajnega proračuna, ki se zagotovijo vsako leto;
- 3. sredstva, ki jih dajejo združenju delovne organizacije na podlagi pogodbe;
- 4. dotacije, ki jih dajejo občinske skupščine;
- 5. šolnina študentov, ki so v centrih.

4.

Združenje ima kot organ družbenega upravljanja svet.

Združenje ima direktorja. Direktor je član sveta po položaju.

Direktorja imenuje okrajna skupščina.

5.

Podrobnosti o organizaciji in nalogah ter delu združenja so v statutu združenja, ki ga sprejme svet združenja, potrdi pa okrajna skupščina.

6.

Ta odločba velja takoj. Združenje posluje od 1. januarja 1964.

Odločba se objavi v Uradnem vestniku okraja Celje.

Št. 022-2/64

Celje, dne 14. februarja 1964

Predsednik
okrajne skupščine
Peter Šprajc l. r.

IZVOLITVE, IMENOVANJA IN RAZREŠITVE

Skupščina okraja Celje

Skupščina okraja Celje je po 27. členu statuta okraja Celje na seji dne 14. februarja 1964 sprejela naslednje

SKLEPE

I

Članstva v upravnem odboru skupnega sklada za zavarovanje pred rizikom v trgovini s kmetijskimi živilskimi pridelki se razreši Vutkovič Mišo, ekonomist v Zavodu za napredek gospodarstva Celje zaradi odhoda na novo službeno mesto.

Za novega člana upravnega odbora omenjenega sklada se imenuje bizjak Stane, komercialist pri Gospodarski zbornici Celje.

II

V upravni odbor skupnega sklada za financiranje šolstva II. stopnje se imenujeta: prof. Loibner Drago, Ekonomska rrednja šola Celje, kot predstavnik okrajne skupščine — kot predsednik odbora; Gluk Jože, analitik za šolstvo v okrajni upravi, kot predstavnik okrajne skupščine.

Ostali člani upravnega odbora so naslednje osebe: Bukovinsky Franc, podpredsednik Skupščine občine Brežice, ki ga je v odbor imenovala ta skupščina; Mavec Franc, Gospodarska zbornica Celje, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Celje; prof. Rebeušek Ludvik, ravnatelj Centra za blagovni promet Celje, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Celje; Nerat Marija, šef oddelka za družbeno knjigovodstvo Narodne banke Celje, ki jo je v odbor imenovala Skupščina občine Laško; Pogeljšek Franc, sekretar KZ Mozirje, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Mozirje; Lipovšek Franc, tajnik Krajevne skupnosti Sevnica, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Sevnica; Omerza Pavel, usnjarski mojster v podjetju KONUS, Slovenske Konjice, ki ga je imenovala v odbor Skupščina občine Slovenske Konjice; Borovnik Jernej, agronom v Kmetijsko-izobraževalnem centru Celje, ki ga je imenovala v odbor Skupščina občine Sentjur pri Celju; Metelko Alojz, direktor Zdraviliškega gostinskega podjetja Rogaška Slatina, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Smarje pri Jelšah; Amon Albin, sekretar Rudarskega šolskega centra v Velenju, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Velenje; Murnik Ciril, direktor Tehniške srednje šole Videm-Krško, ki ga je v odbor imenovala Skupščina občine Videm-Krško; Janič Vinko, kmetijski tehnik v Kmetijskem kombinatu Zalec, ki ga je v odbor

imenovala Skupščina občine Zalec in prof. Gostenčnik Lojzka, direktorica Zavoda za prosvetno-pedagoško službo Celje, ki jo je v odbor imenoval upravni odbor tega zavoda.

III

Članstva v upravnem odboru Gospodarske zbornice Celje se razrešijo ing. Diacci Lojze, Meštrov Mirko, Mrvar Jože in Rižner Riko iz Celja.

Za nove člane upravnega odbora se imenujejo ing. Pipuš Dušan iz Velenja, Komerički Drago iz Celja, Jovan Vinko iz Celja in Santl Emil iz Zalca.

IV

Zaradi poteka mandatne dobe se razreši sedanji upravni odbor Hmeljne komisije v Zalcu in se za naslednjo dveletno mandatno dobo imenujejo v upravni odbor naslednje osebe: ing. Wagner Tone, Zalec — kot predsednik odbora; Kolenc Vinko, Kmetijski kombinat Zalec; Bobovnik Mišo »Hmeza« Zalec, ing. Molan Vinko, Kmetijski zavod Maribor; Omladič Edi, Kmetijski kombinat Zalec, obrat Tabor; Četina Lojze, Hmeljski institut Zalec in ing. Drobne Marjan, Kmetijski kombinat Zalec, obrat Vrbje.

V

Za sodnike porotnike Okrožnega sodišča v Celju se izvolijo naslednje osebe:

Občina Celje

Bremec Ana, Celje, Čopova 19
 Celan Angela, Celje, Breg 18
 Dobrišek Viktor, Celje, Čuprijska 7
 Dovgan Milica, Celje, Ul. 14. divizije 2
 Frece Danica, Celje, Gosposvetska 8
 Govnik Franc, Celje, Pohorska 19
 Gradišnik Ivan, Javornik 26, p. Store
 Gregl Anica, Levec, n. h.
 Gogič Anica, Celje, Kersnikova 28
 Grdina Peter, Store 68
 Gabrovec Darinka, Celje, Dečkova cesta 7
 Kobe Anica, Celje, Trg okt. rev. 3
 Kos Fanika, Celje, Partizanska 31
 Kapuc Srečko, Store št. 141
 Križnič Ivan, Celje, Cankarjeva 2

Kidrič Zvonko, Celje, Dobrova 13
 Kusterle Peter, Celje, Copova 15 a
 Klančičar Stefka, Celje, Vodnikova 6
 Kovačič Ivanka, Celje, Zvezna cesta 4
 Leban Katarina, Celje, Mariborska 12
 Mihelič Slavko, Celje, Cankarjeva 7
 Oset Franc, Celje, Kosova 3
 Omladič Milica, Celje, Veselova 5
 Pustek Ludvik, Celje, Mariborska 76 a
 Pocajt Radivoj, Celje, Cufarjeva 3
 Pokelšek Karl, Celje, Kersnikova 4 a
 Robida Vekoslav, Celje, Trubarjeva 6
 Rožman Tone, Celje, Trubarjeva 8
 Rečnik Anica, Dobrna-Zdravilišče
 Rebersak Ferdo, Celje, Cret 103
 Ramšak Frida, Celje, Trnovlje 216
 Smodiš Franc, Celje, Mariborska cesta 150
 Sovinc Milan, Celje, Na otoku 17
 Strohsack Nuša, Celje, Zoisova 3
 Simonič Stefka, Celje, Vrunčeva 26
 Snabl Bogdan, Frankolovo št. 1
 Teržan Ciril, Celje, Lokrovec 10
 Tratnik Stane, Celje, Podgrad 11
 Turk Jože, Crešnjice 3, p. Frankolovo
 Vitanc Franc, Celje, Na otoku 13
 Wagner Janko, Celje, Na okopih 13
 Zager Milica, Celje, Ribarjeva 1
 Znidaršič Franc, Celje, Levstikova 5
 Zmavc Janez, Celje, Na otoku 17

Občina Mozirje

Dolar Jože, Rečica ob Savinji 103
 Ermenc Ernest, Mozirje št. 46
 Gerdina Franc, Mozirje 169
 Kozlič ing. Desanka, Nazarje 57
 Karč Bojan, Mozirje 114
 Kozar Jože, Mozirje 181
 Lamut Ivka, Ljubija 104
 Miklavc Vlado, Mozirje 153
 Nadvežnik Franc, Mizka 32, p. Rečica
 Pirnat Ivan, Radegunda 15, p. Mozirje
 Pajk Franjo, Nazarje 56
 Repenšek Cveta, Rečica ob Savinji 20
 Zidarn Jelka, Nazarje 35
 Zvipej Stanko, Nazarje 45

Občina Laško

Cvek Marija, Laško 354
 Cestnik Rudi, Laško 29
 Dular Albert, Radeče 104
 Gorič Julij, Laško, Debro 52 c
 Košar Marija, Laško 342
 Karničnik Ivan, Laško 32
 Oblak Edvard, Laško 190
 Rovar Pavla, Laško, Debro 52 b
 Stare Oto, Laško, Huda jama 8 a
 Serbec Ljudmila, Laško 15
 Sipek Cita, Laško 32
 Toman Ivan, Laško, Debro 40

Občina Šentjur pri Celju

Dežič Peter, Sentvid 20, p. Grobelno
 Drame Rudi, Loka pri Zusmu
 Fendre Silvo, Brezje 1
 Golež Stefan, Šentjur pri Celju
 Kincel Jožefa, Šentjur pri Celju
 Križnik Vinko, Gorica 29, p. Slivnica
 Lah Ivan, Dobje pri Lesičnem
 Lesnika Slava, Ponikva
 Mansuti Janko, Šentjur pri Celju
 Pajk Karel, Golobinjek 7, p. Planina
 Pospah Lojzka, Ponikva 60
 Potrata Ivan, Gorica 32, p. Slivnica
 Rečnik Ernest, Šentjur pri Celju
 Sešerko Stana, Šentjur pri Celju
 Sporar Anton, Šentjur 91 b
 Urbanček Antonija, Dramlje 6, p. Šentjur
 Vauhnik Viktor, Šentjur pri Celju
 Zmahar Vinko, Nova vas 20

Občina Velenje

Ambrožič Alfrida, Velenje, Cankarjeva 2 b
 Avberšek Janez, Velenje, Erjavčeva 2
 Gmajner Rezika, Soštanj, Metleče 18
 Golčar Ivan, Velenje, Tomšičeva 8
 Jelen Stane, Topolšica zdravilišče
 Kaiser Slava, Soštanj, Trg svobode 9
 Kavčič Justina, Pesje, p. Velenje
 Krajnc Ivan, Velenje, Copova 3
 Mikek Jože, Soštanj, Cankarjeva 11
 Omladič Milan, Soštanj, Kajuhova 39
 Oštir Adolf, Velenje, Copova 5
 Sever Marjan, Soštanj, Aškerčeva 4
 Stemberger Zvone, Soštanj, Cankarjeva 8
 Vrtačnik Gabriela, Soštanj, Kajuhova 17
 Vutkovič Angela, Velenje, Slandrova 15

Občina Zalec

Božiček Olga, Zalec 80
 Eder Anton, Zalec 149
 Jurjevec Stane, Zalec 249
 Kač Lenka, Zalec 170
 Kopše Heri, Zalec 244
 Košec Stanko, Ločica, p. Polzela
 Kralj Viljem, Zalec 245
 Krajnc Franc, Zalec, Stolpič 2
 Krajnc Peter, Zalec, novi blok
 Lednik Franc, Zalec 82
 Miklič Marija, Zalec, stolpič I.
 Mikuš Cveta, Zalec 149
 Novak Stanko, Orova vas 14, p. Polzela
 Oglažner Franc, Zalec 202
 Polak Slavko, Griže 62, p. Zalec
 Pospah Ivan, Zabukovca 1, p. Griže
 Pur Jože, Polzela 134
 Rajh Ivan, Zalec 239
 Spacapan Polde, Polzela 114
 Tofant Alenka, Petrovče 118
 Tratnik Peter, Prebold 102
 Vidmajer Franc, Zalec, nova hiša
 Zakonšek Jože, Zalec 2

Občina Smarje pri Jelšah

Brilej Jože, Podčetrtek
 But Mira, Ratanska vas 7
 Frajman Božo, Rogaska Slatina 194
 Gobec ing. Stanko, Mestinje 33, p. Podplat
 Jugovar Hilda, Tržišče 22, p. Rogaska Slatina
 Kauzer Franc, Smarje pri Jelšah
 Komerički Franc, Rogaska Slatina 61
 Kožar Cveta, Kozje
 Lojen Steffo, Buče
 Nerat Jože, Brestova, p. Rogaska Slatina
 Plevnik Viljem, Sela, p. Podčetrtek
 Polšak Jože, Bistrica ob Sotli 63
 Rom Viktor, Smarje pri Jelšah
 Sotovšek Zdravko, Rogatec
 Teržan Ivan, Zeče 2, p. Buče
 Ungar Vlasta, Rogaska Slatina
 Zupanc Elica, Smarje pri Jelšah

Občina Slovenske Konjice

Arnoš Marija, Slov. Konjice, Celjska 12
 Dovnik Ivan, Slov. Konjice, Mariborska 11
 Fijavž Lenka, Bukovlje 20, p. Konjice
 Grosman Stefan, Zg. Zreče 39
 Kalčič Marija, Slov. Konjice, Mariborska 16
 Kovačič Franc, Penoje, p. Loče
 Kukovič Vlado, Slov. Konjice, Celjska 2
 Lanjšček Franc, Slov. Konjice, Grajska cesta 6
 Majcen Stanko, Nova Dobrova 7 a, p. Zreče
 Marguč Ivan, Slov. Konjice, Cvetlična 5
 Omerza Pavel, Slov. Konjice, Skalska 8
 Pavlič Zofka, Zg. Zreče 40
 Petelinek Jože, Gabrovlje 14, p. Konjice
 Rejec Franjo, Vitanje 96
 Rupnik Marija, Vitanje 84
 Sodrznik Vinko, Slov. Konjice, Delavska 2
 Slibar Dušan, Slov. Konjice, Solska 2
 Suc Adolf, Slov. Konjice, Cvetlična 5
 Tajnikar Kristina, Slov. Konjice, Lamprehtova 6
 Tavčar Slavica, Skalca 74, p. Slov. Konjice
 Varga Ivan, Slov. Konjice, Celjska 17
 Zabkovšek Marija, Loče 45 pri Poljčanah
 Izmed zgoraj navedenih oseb se izvolijo za sojenje mlado-
 letnikov naslednji sodniki porotniki:

Občina Celje

Dovgan Milica, Gabrovce Darinka, Grdina Peter, Kusterle
 Ivan, Klančičar Stefka, Kovačič Ivanka, Mihelič Slavko,
 Omladič Milica, Simonič Stefka, Zmavc Janez.

Občina Zalec

Božiček Olga, Kač Lenka.

Občina Šentjur pri Celju

Lesnika Slava, Mansutti Janko, Sešerko Stana.

Občina Smarje pri Jelšah

Brilej Jože, Ungar Vlasta.

Občina Mozirje

Ermenc Ernest, Gerdina Franc, Miklavc Vlado, Nadvežnik
 Franc, Repenšek Cveta.

Občina Slovenske Konjice

Kalčič Marija, Slibar Dušan.

Občina Laško

Gorič Julij.

Občina Velenje

Stemberger Zvone, Vrtačnik Gabriela.
 Izvolitev velja za leti 1964 in 1965.